

İslamoğlu Mustafa ile Okuyan Mehmet'e Mektûb

Besmele, hamd, salat ve selamdan sonra...

Selam hidayete tabi olanlara olsun...

Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan! Size bu mektubumda *muhterem kardeşlerim* şeklinde hitap edip ***Rabbim size rahmet etsin ve sizi her türlü musibet ve afetten korusun*** diye de dua etmek çok isterdim.. Bu hitap ve duama belki sizler muhtaç değilsinizdir; ama insan ve mümin olmanın hazzını yaşamak ve tatmak isteyen biri olarak ben muhtacım.. Ancak ne yazık ki birçok meşru ve makul sebeple bunu yapamadım.. Çünkü sizler ki, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e -Allah'ın ***O'na salat ve selam edin*** (Ahzab:56) emrine rağmen- salat ve selam getirip dua etmeyi bile ***yalakalık*** sayabildiğinize göre, isimlerinizin başına herhangi bir hürmet ifadesi kullanmaktan ve sizin için dua etmekten, inanın size ***yalakalık*** etmekte olduğumu zan ve iddia edebileceğinizden korktum.. İşte o yüzden bundan böyle size sırf isimlerinizle hitap etmekte beni lütfen okuyanlar da mazur görsünler, siz de mazur görün.. Bu hitap tarzım, bedeviliğime ve kaba sabalığıma değil de korku ve endişeme bağlansın..

Mustafa, Mehmet!.. Bir takım genç Mü'minlerden duyduğuma ve yazıya döküp bana getirdikleri konuşma metninizden okuduğuma göre ***şefaatin*** -sergilediğiniz mantık olarak- hepsini zımnen, ***günahların affedilmesi*** için olan çeşidini ise açıkça inkâr ediyormuşsunuz.. Kitap, Sünnet ve Ümmet'in icmaı ile kesin ve sabit olan bu mana ve muhtevasını doğru anlayamadığınız ***şefaati*** kabul eden Mü'minlere de olmadık hakaretler yağıdırıyormuşsunuz..

Mustafa, Mehmet!.. Bilenler iyi bilirler ki, geçmişte **Mutezile** mezhebi imamları, akıllı, -çoğu zaman- yerinde ve kaldırabileceği kadar değil de, sahasının kısmen veya tamamen dışında ve lüzumundan fazla kullandılar. Bu yüzden de -ne yazık ki- ***akılcı akılsızlar*** sürüsü haline geldiler.. Bunların bozuk anlayışları ve şeytani vesveseleri geçmişte Ehl-i Sünnet uleması tarafında tamamen çöplüğe fırlatılıp atıldı.. Sizler ise şimdilerde o çöplükleri eşeleyip bu vesveseleri çıkarıyor ve kendinize ait düşüncelermiş gibi yaymaya çalışıyorsunuz.. İlmî ve aklî kifayetiniz ile doğru anlama rüştünüzün bulunmaması yüzünden de çürüyüp fosil haline gelen bu bozuk anlayış ve inanışları çok kere yanlış anlamaktasınız.. Bunlar yetmiyormuş gibi ayrıca onlara birçok saçmalıkları ilave etmekle de işi iyice çığırından çıkarmaktasınız.. Ehl-i Sünnet uleması tarafından onlara verilen mufassal ve okkalı cevapları ya okuyamamış veya nadiren okusanız bile yanlış okuyarak hatalı anlayıp anlatmaktasınız.. Veyahut da basbayağı bir ilim hıyaneti içindesiniz.. Kesinlikle biliyorum ki, sizin kendinize ait tek bir fikriniz yoktur.. Çünkü gördüğüm kadar kabiliyet ve gayretiniz fikir imaline hiç de elverişli değildir.. Kullandığınız ifadelerden anlayabildiğime göre dağarcığınız ya ***müsteşriklerin/oryantalistlerin*** veya **Mutezile'nin *paket program***larından yer gösterilmeden alınan bilgi ifrazatı/atıkları ile doludur.. Sizin kendinize has olan işiniz ise sadece şu sözü geçen iki zümreyi kör bir şekilde ve cahilce taklit etmekten ibarettir.. Hak yolun

imamlarının izinden gitmeyi zül ve ar sayar, reddedersiniz ama azat kabul etmez köleler gibi yoldan çıkmışların peşine takılırsınız.. Çizgilerinden ve gölgelerinden kıl kadar dahi ayrılmazsınız.. Onların düşüncelerini asla münakaşa etmez ve ettirmezsiniz.. Diğer yandan da herkesin sizin önünüzde el pençe divan durmasını, ardınızdan asla ayrılmamasını vücudunuzun bütün zerrelerinizin dilleriyle istersiniz.. Siz peygamber sallallahua leyhi ve sellem bile olsa herkesi münakaşa edebilir bir yana fırlatabilirsiniz ama kendinizi katiyen zerre miktarı tartıştırmaz, burnunuzdan asla kıl aldurmazsınız.. Kendi ithal **paket programlarınızı** set haline getirip ambalajlayarak cümle aleme **cebren ve hile ile** yutturmaya çalışırsınız.. Sözü'n kisası, siz işte bu kadar çaplı ve dürüst kimselersiniz..

Mustafa, Mehmet!.. Mu'tezile'den söz etmişken, onların **günahların affedilmesi** için yapılacak şefaathleri inkâr ederken delil diye ileri sürdükleri şüphe ve saçmaların birkaç tanesini buraya alalım.. Sonra da Ehl-i Sünnet ulemasının onlara verdiği cevaplardan bir kısmını hulasa edelim..

Birinci şüpheleri: *Ancak (Allah'ın) razı olduğu kimseye şefaath edecekler* ayeti.. Oysa fasık, razı olunan bir kimse değildir..

İkinci şüpheleri: Çünkü şefaatte, Allah'tan, **düşmanını dost, cehennemliğı de cennetlik yapmasını istemek** manası vardır ki bu güzel görülecek bir şey değildir..

Üçüncü Şüpheleri: Büyük günah sahipleri için şefaatin olduğunu söylemekte günahlara teşvik vardır ki bu caiz değildir..

Dördüncü Şüpheleri: *Hiçbir kimsenin, hiçbir kimseden hiçbir şeyi (zarar ve azabı) savamayacağı ve ondan hiçbir şefaatin kabul edilmeyeceğı günden sakının*(Bakara:48)mealindeki ayet..

Birinci şüphelerinin cevabı.. Kur'an'da geçen mutlak zalim kâfir demektir.. Yani şöyle zalim böyle zalim gibi vasıflarla zikredilmeyip sadece zalim lafzı kullanılmış ise bunun kafir olduğu anlaşılır.. **Ancak (Allah'ın) razı olduğu kimseye şefaath edecekler** ayetindeki **razı olunan** kimse de her bir mümindir; çünkü onun imanı ve taatı vardır. Yine ayetten anlatılmak istenen sadece (Allah'ın) **kendisine şefaath edilmesine razı olduğu kimseye şefaath edeceklerdir** demektir.. O halde neden ayetin anlaşılmasında zıt görüş bulunmasına rağmen **Allah büyük günah sahibinden razı olmaz** dediniz?..

İkinci Şüphelerinin Cevabı: **Düşmanını dost, yapmasını istemektir** sözleri doğru değildir.. Bu dediğimizi **mümin büyük günah işlemekle imandan çıkar ve Allah'ın düşmanı haline gelir** şeklindeki bozuk temel inancınızın üzerinde kurdunuz.. Bizim temel inancımıza göre ise mümin büyük günahları işlemekle Allah'ın düşmanı haline gelmez.. Ebû Hanîfe rahimehullah el-Âlim ve'l-Muteallim isimli kitabında bu görüş üzerindedir.. Yine mümin büyük günahları işlemekle mutlak olarak cehennemlik olmaz.. Aksine bunda, **Allah'ın, kuluna fazlı ve keremi ile muamele etmesinin istenmesi** vardır..

Üçüncü Şüphelerinin Cevabı: **Büyük günah sahipleri için şefaatin olduğunu söylemekte günahlara teşvik vardır** demelerine gelince.. Hayır, öyle değil.. Çünkü biz şefaatin **vacip** olduğuna hükmetmiyoruz ki kul azaptan emin olsun, şefaate güvenip dayansın ve günahları işlemeye cüret ve cesaret göstere.. Aksine biz büyük günah işleyen her bir fert için bunun **caiz** olacağına ve tasavvur edileceğıne hükmetmekteyiz.. Şefaate nail olmayı umması, af ve mağfiretten de ümit kesmemesi için.. Sizin şefaatin olmaması, affın

imkânsızlığı ve büyük günah işleyenlerin ebedi olarak cehennemde kalacaklarına dair dediğiniz sözlerde, insanları ümit kesmeye ve Allah'ın rahmetinden ümitsiz olmaya atmak vardır.. Bu ise küfürdür.. Allah Teala, **Allah'ın rahmetinden ancak kâfirler topluluğu ümit keser** (Yusuf:87) buyurmuştur.. (İbnu Kutlubağa: Haşiyetü'l-Müsayere:217-218)

Dördüncü Şüphelerinin Cevabı: Ehl-i Sünnet alimlerinin Mu'tezile Mezhebinin bu ayeti **günahların affı için şefaatin olmayacağı** iddialarına delil getirmeleri karşısında verdikleri uzun ve güzel cevaplar vardır..

Birincisi:

-Bu ayetteki hüküm her bir ferdi ve bütün halleri kapsamaz.. (Îcî, Devvânî ve başkaları..)

-Bu sözün zahiri/açığı, hükmün, iki şeyi yani hem **fertlerin tamamını** hem de **hallerin tamamını** kapsamayacağıdır. Fertleri kapsamaması, umum sığalarından olan nefiyden sonra nekre ismin bulunması ile düşmüştür.. Yani bu, umum bildirdiğinden fertlerin tamamını kapsar.. Öyleyse doğrusu, şahıslar ve vakitlere nispetle umum bildirmez demektir.. Çünkü **lâ teczî/defedemeyecektir, savamayacaktır** sözünde devamlılık manasını gösterir bir şey yoktur.. Bu umum ifade etme/fertlerin hepsini kapsaması kabul edilecek olsa bile, (**şefaattir** ve **şefaattir yoktur** şeklindeki) delillerin mümkün mertebe tenakuzdan kurtarılması için (*bu ifade umum bildirse de*) **umum kast edilmemiştir, kâfirlerle sınırlıdır** denilir .. Onun için buna **umum bildirdiğini kabul ettikten sonra bunun kâfirlerle sınırlandırılmasının manası yoktur** şeklinde bir itiraz yapılamaz. Aksine biz, **delilin delaletsiz olmaya tahsisinin bir manası yoktur** deriz.. (Gelenbevî Ale'l-Celal, 2/271)

Mustafa, Mehmet!.. Fahrüddin er-Râzî'nin, **hiçbir kimsenin, hiçbir kimseden hiçbir şeyi** (zarar ve azabı) **savamayacağı günden sakının** (Bakara:48) ayetini tefsir ederken şefaattir hakkında getirdiği delilleri ve **Mu'tezile'**ye verdiği o güzel ve susturucu cevaplarını hiç mi okumadınız, hiç mi görmediniz, gördüysen hiç mi anlamadınız?..

Mustafa, Mehmet!.. Sözlerinizden okuduğuma ve gördüğüme göre sövdüğünüz ve savaştığınız Mü'minlerin, söz ve yazılarında kullandıkları kelime ve istılahlara/terimlere ne mana yüklediklerini, bu meseleye girmeden evvel bizzat onlara soracak yerde bu lafızlara sadece kendi saplantılarınız ve yakıştırmalarınızla mana veriyor ve onlara yakası açılmamış nice hakaretler ediyorsunuz.. Durmadan havayı yumrukluyorsunuz.. Hatta belli ki küfürlerinizin ve hakaretlerinizin mesnedi kalmayabilir endişesiyle ve korkusuyla bunu onlara sormaktan kasıtlı olarak çekiniyorsunuz.. Hep hakaret edebileceğiniz ve kendi o pek sevdiğiniz tabirinizle onları iyice **ötekileştirebileceğiniz** manalarda çakılıp kalıyorsunuz.. Hasım saydıklarınıza yani bütün bir Ümmet'e ve alimlerine her dem kendi yakıştırmaları, vehim, yalan ve iftiralarınız üzerinden atış yapıyorsunuz..

Mustafa, Mehmet!.. Evet, sizin bu yaptığınız, cahillikten de öte büyük bir ciddiyetsizliktir.. Birazcık aklı ve ilmi olan ciddi bir kimse, hiç değilse tezyif edeceği ve karalayacağı inanç, söz ve düşüncelerin önce ne olduğunun sınırlarını açık bir şekilde çizer, ne diyecekse ve ne yapacaksa ondan sonra der ve yapar.. Muhataplarının hiçbir şekilde söylemediklerinden hareketle asla gevezelik yapmaz.. Kur'ân ve Sünnet istikametinde şefaate imanı olan Mü'minlere çamur atarken yakışsız ve saçma tasvirleri ve yakıştırmaları bir

yana koyarak **siz şu kitabınızdaki yahut konuşmanızdaki veya makalenizdeki şu sözünüzle veya başkalarına ait olup kabullendiğiniz sözlerde ŞEFAAT'a şu manayı yüklüyorsunuz; oysa bu yaptığınız, şu nakli veya akli delile göre yanlıştır, doğrusu ise budur** gibi ilmi ifadelerle karşı çıkacak yerde abur cuburlarınızla şamata etmeyi marifet sayıyorsunuz.. Ciddi ilmî bir tenkidde hasım bilinen kişilerin kelimeleri veya kalem sürçmelerine yahut köşede bucakta kalmış ve taraftarlarınca bile kabul görmeyen şaz ifadelerine sarılmaya bile tenezzül edilmez; aksine daha çok ve asıl asla ve gövdeye bakılır.. Oysa siz böyle bile yapmıyorsunuz.. Sürçme mahsulü ifadelerine de dayanmıyorsunuz.. Daha da ileri giderek onlara sırf iftira ve yakıştırmalarınız üzerinden çamur atıyorsunuz..

Mustafa, Mehmet!.. İslam'ı bilmemenizin yanında aklın ve mantığın kanunlarından da haberiniz olmadığından hatta bu halinizi dahi göremediğinizden gelişi güzel ve saçma sapan konuşmaktasınız.. Büyümekle büyütülmenin farkını bilmediğiniz yahut bilmez gibi yaptığınız için hep zırvalıyorsunuz..

Mehmet, Mustafa!.. Biz size Mü'minlerin kabul ettikleri ve inandıkları şefaatin evvela Kur'ân'dan bazı delillerini getirip sonra da ne olduğunu gösterelim ve çerçevesini çizelim:

Rabbimiz şöyle buyurdu:

{ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ }

"0'nun yanında kimdir şu şefaate edecek olan?! Ancak, 0'nun izni ile (şefaate edecek olan) başka.." (Bekara:255)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى }

"Ancak Allah'ın razı olduğu kimseler için şefaate edecekler.." (Enbiya:28)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا لِمَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا }

"Şefaate malik olamayacaklardır; ancak, Rahman'ın katında ahd edinenler başka.." (Meryem:87)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا }

"0 günde şefaate fayda vermeyecektir.. Ancak Rahmanın kendisine izin verdiği ve onun için söz söylemeye razı olduğu kimse başka.." (Taha:109)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ }

"Onun yanında şefaate fayda vermeyecektir. Ancak, kendisi izin verdiği kimse için olan başka.." (Sebe:23)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ }
{

“Ondan başkasına ibadet edenler şefaate malik olmayacaklardır.. Ancak Hakka bilerek şahitlik edenler başka..” (Zuhruf:86)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَاسْتَغْفِرْ لِدَنِّكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ }
{ وَالْمُؤْمِنَاتِ }

“Günahın için ve Mü’min erkeklerle Mü’min kadınlar için mağfiret iste”
(Muhammed:19)

Aşağıda da anlatılacağı üzere başkasının günahı için af istemek, aslında şefaate talep etmek demektir. Buna göre Allah celle celalühu, Resulünden Mü’minlere şefaate etmesini emretmektedir..

Mehmet!.. Sen, bunları ve benzeri nasları sadece **sevabın ikiye katlanması** için saymakla ayeti hem tahrif etmekte hem de -aşağıda da görüleceği üzere- kendi mantığınızla tezada düşmekte..

Sonra..

Şefaate ne demektir?

Seyyid Şerif Cürcânî, şefâati şöyle tarif ediyor:

“Şefaate, kendisine karşı suç işlenen kimseden suçu affetmeyi istemektir.”
(Tarifat)

Buna göre şefaate, Allah’tan, O’na karşı günah işleyen bir Mü’mini affetmesini istemektir.. Yani onu bağışlaması için Allah’a dua etmektir..

Ancak, **Cürcânî’nin** bu tarifi, **şefaate**’in sadece en büyük ve en mühim kısmını teşkil eden günahlar ve azaplar için yapılacak olan **şefaate**’i içine almakta, sevap artırması ve mükâfat verilmesine dair olacak olan **şefaati** dışarıda bırakmaktadır.

Şeyhu’l-İslam İbrahim el-Beycûrî, şöyle diyor:

“Şefaate, lügatte, vesile ve istemek, ıstılahta ise, başkasından bir başkası için hayır istemek demektir.” (Tühfetü’l-Mürîd Şerhu Cevhereti’t-Tevhîd:131, M. Behiyye,1303)

Buna göre **şefaate**, Allah’tan, bir Mü’min tarafından bir başka Mü’min için gerek sevabının ve ecrinin artırılması ve ona mükâfat verilmesi, gerekse azabının giderilmesi şeklinde olan bir hayrı istemek demektir.

Yani şefaate, Allah’a bir çeşit dua etmektir..

Görüldüğü gibi **Beycûrî’nin** bu tarifi, kısa, özlü ve çok dikkatli bir tarif..

Tânevî de bu manadaki şefaati daha açık olarak şöyle tarif etmiştir:

Bir başkasından yine bir başkası için bir hayrın yapılmasını yahut zararın/cezanın terkedilmesini yalvararak istemektir.. (Keşşafu Istilahati’l-Fünûn)

Mustafa, Mehmet!.. Sizin anlayacağınız, Allah'tan istenilen şeyler -bir taksime göre- ikiye ayrılıyor: Kişinin Allah'tan kendisi ve başkaları için istediği şeyler..

Buna göre **şefa**at, Allah'tan (kendisine değil de) başkasına bir mükâfat vermesi ve günahını affetmesini yalvararak istemek demektir.. Yani **Allah'ım!**. **Şu kuluna şu hayrı ver**, veya **şu kulunun şu günahını affet** diye yalvarması; bunun için yana yakıla Allah'a dua etmesi.. Bu dua dünyada, herkes tarafından, her Mü'min için yapılabilir.. Ancak ahirette yapacak ve yapılacak olan şefa'at Allah'ın izniyle olur.. Onun için, **şefa'at, ahirette bir Mü'min tarafından bir başka Mü'min için bir hayrın temini veya bir şerrin def edilmesi için Allah'a yapılacak olan belli bir duadır..**

Mustafa, Mehmet!.. Yani, bir defa daha kısaca tekrar edecek olursak, Allah'a başkası için yapılan **duaya şefa'at** de deniliyor..

Mehmet!.. Konuşmada **bunların anlattığı Âhîret'te ne yaparsanız yapın, nasıl bir hatalar zincirine bulaşmış olursanız olun sizi gelip biri kurtarıyor** demekle Mü'minlere iftira ve çamur atıyorsun.. Bunun yanında aslında -belki de farkına varmadan- aklının ve anlayışının kıt olduğunu da ilan etmiş oluyorsun..

Mehmet!.. Nasıl Allah'tan korkmadan ve kullardan utanmadan **bunların anlattığı, -ne yaparsanız yapın, nasıl bir hatalar zincirine bulaşmış olursanız olun- Ahîret'te sizi gelip biri kurtarıyor** diyebiliyor ve hem yalan söylüyor hem de Kur'ân'da onca ayette imanlı olma ve ilahi izin şartına bağlı olarak vuku bulacağı haber verilen **şefa'ati** kabul edemiyorsunuz!..

Mehmet!.. Kim demiş **ne yaparsanız yapın biri gelip sizi kurtaracak** diye?.. Hiçbir kimse.. Çamur atıp karalamaya çalıştığın Mü'minlere göre dinden dönen ve küfre giren ile Allah'ın **şefa'at** için izin vermeyeceğini kimse kurtaramayacak.. Keza kul haklarında da muhtemel çok hususi olan şartlar dışında iş yine böyle olacaktır.. Buna rağmen böyle diyenler için '**ne yaparsanız yapın biri gelip sizi kurtaracak**' **diyorlar** iddiasında bulunmak yalancılık ve sahtekarlık değil de nedir?.. Evet, yapılan, hem yalancılık hem de sahtekarlıktır..

Mehmet!.. Siz, Allah'ın tanıdığı rahmete mani olmaya yahut sınır koymaya çalışan ve onca bol ve geniş olan ilahi rahmetin taksim amirliğine soyunanlardansınız..

Biliyor musun, Rabbimizin, **أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ** {/Onlar mıdır Rabbinin rahmetini taksim etmekte olanlar? buyurarak kınadığı müşrikler de sizin gibi yapıyorlardı..

Mehmet!.. Senin **Din gününün sahibi sadece Allah'dır. Ve o gün Rabbinizin hiçbir danışmanı yoktur. Dolayısıyla buradan hiçbir kimse Allah'a orada kiminle ne karar vereceğinin dersini veremez** şeklindeki bu sözlerin cidden edepsizce ve terbiyesizce sarf edilen açık inkar sözleridir.. Azıcık bir delikanlılığın ve cesaretin varsa, bu onca ayeti inkar manası taşıyan zırvalarını kalabalık bir topluluk karşısında bize söyleyen ya!.. Ama sende o yürek ve cesaret ne gezer.. Sen ve senin gibilerin yaptığı, yiğitçe değil hep kaçamak güreşmektir.. Din gününün sahibi olan Allah'ın, nice hikmetlerle münasip gördüğü kimselere şefa'at izni vermesini, **onu müşavir/danışman mevkıine koyması** yahut Allah'ın ahirette -haşa- **kiminle ne karar vereceği**

olarak anlayabilmek için en azından geri zekalı olmak gerekmez mi?!..

Mehmet!.. Bu sözündeki mantıkla sarf ettiğin şu endazesiz sözler, **sevapların katlanması** için de bahis mevzu olmaz mı?. Elbette ki olur.. Öyle ya, **şefaati** kökünden inkâr eden bir kimse sana, **senin kabul ettiğin bu 'sevapların katlanması' için yapılacak şefaati da kendi şu mantık ve anlayışına göre bir danışmanlık işi olur; zira günahların affı için olan şefaati ile bunun ne farkı var?** dese ona ne dersin?.. Mugalata ve kandırmaca gibi bir maksadın yoksa hiçbir şey diyemezsin.. Çünkü birisi bir şeyin olmasını diğeri de olmamasını sadece **Allah'tan istemek** demektir.. İkisi de bir kimse tarafından bizzat hak edilmeyen bir şeyin ona meccanen, karşılıksız, bedelsiz lütfen verilmesini Allah'tan talep etmektir..

Mehmet!.. Bu senin ifadelerinden de açıkça görülmektedir ki, aslında ortadaki sıkıntı sadece cahillik ve imansızlık yahut iman kıtlığı değil, bütün bunlardan daha önce edepsizlik, akılsızlık, idraksizlik ve haddini bilmeme sıkıntısıdır..

Mehmet!.. O, **biz Rahman ve Rahim olan Allah'a inanırız. Rabbimiz'in bağışlayıcılığına inanırız. Ama O'nun bağışlayıcılığı üzerinden Allah nasıl olsa Affeder deyip geçerseniz başka bir ayetle yüz yüze gelirsiniz o ayette der ki; Allahu Teala Ey insanlar! Sakın ola şeytan sizi Allah ile aldatmasın** sözünle yine halt ettin yani karıştırdın.. Karıştırdın ama bu sefer hakla batılı birbirine karıştırdın.. **Biz Rahman ve Rahim olan Allah'a inanırız. Rabbimiz'in bağışlayıcılığına inanırız** derken de doğru deyip demediğini bilmiyorum ama sözünün kalan kısmında doğruyu söylüyor lakin doğru demiyorsun.. Doğru demiyorsun, çünkü bu doğruyu batılına mesnet yapacak şekilde sarf ediyorsun..

Mehmet!.. Günümüzde Sünnet taraftarı olan yegane Mü'minlerden kim **Allah nasıl olsa Affeder** diyor?.. Hiçbir kimse demiyor.. Böyle diyen biri asla yok.. Ben duymadım.. İnanıyorum ki sen de duymamışsındır.. Kimse duymamıştır.. Bu sözü söyleyen varsa ve hangi zındıksa, Allah ona iman versin, değilse canı cehenneme.. Burada böyle bir bahaneyle **şefaati** inkâr ediyorsun.. Değilse, boş gürültülerle insanları oyalıyorsun.. Üstelik bu görüşlerin sahibi olan sen, **Çok aldatıcı olan, sakın ha sizi Allah ile aldatmasın..** ayetinde ikaz edilmene rağmen tezgaha gelenlerdensin.. Ğarûr seni çok feci aldatmış..

Mehmet!.. **Hele bir takıma girerseniz, hele bir okulun veya ekolün mensubu olursanız, hele birileriyle anılıyor olursanız zaten isteseniz de cehenneme gidemiyorsunuz..** sözünün buraya kadar olan kısmında kimilerine ve bilhassa kendine göre diyorsan doğru söylemiş olabilirsin.. Dolayısıyla bunları önce kendi mahallende ara.. Hele sakın yanılıp da Ehl-i Sünnet diyarında ve arasında aramaya kalkma.. Bulamazsın.. Boşuna yorulma..

Mehmet!.. Ancak **yani biri kurtarıyor; bu kurtuluş iddiaları Kur'an'dan referans alamaz..** derken açık bir yalan söyleyip -çok aldatanların insan cinsinden olan bir ferdi olarak- Mü'minleri Allah(ın ayetleri) ile çok kötü kandırıyor ve aldatıyorsun.. Evet, onca şefaati ayetinden anlaşıldığına göre Allah'ımızın şefaati için izin verip bu hususta konuşmasına razı olacağı nebiler ve sâlihler, günahkarları, -sebebi olma manasında- kurtaracaklardır.. Evet, kafirler istemeseler de bunu yapacaklardır.. İkinci şahısları, onlar için yapacakları dualarıyla kurtaracaklardır.. Ancak, kendileri için şefaati

izni hiçbir zaman verilmeyecek olan kâfirler ile bazen kendileri için birilerine Mevla tarafından şefaât izni verilmeyecek günahkâr Mü'minleri kimse kurtaramayacaktır..

Mehmet!.. Ortaya attığın *bu kurtuluş iddiaları Kur'an'dan referans alamaz* zırvası, sadece Allah'ı, Resulünü ve Kur'an'ı yalanlama denemeleri, yonttuğunuz ve etrafında pervane olup tapındığınız bir puttur.. Nitekim aşağıda delilleri gelecektir..

Mehmet!. Sana sorulan *bu şefaât işi palavra mı?* şeklindeki çanak sual karşısında serf ettiğin *işte bakın! Dinin, İslam kültürünün çığırından çıkarılmış en önemli kavramlarından üzgünüm biri de budur. Şimdi biz şefaâtle ilgili bir şeyler anlatıyoruz diyoruz ki: Şefaâtle ilgili konuşacak mısınız? Kur'an'da şefaâtle alakalı otuz iki tane ayet var. Otuz ikisini de bilerek konuşacaksın. İkisini bilmekle olmaz bu iş* şeklindeki sözlerin aslı ve cevheri bakımından doğru sözler.. Doğruyu söylemişsin; ancak yine doğru söylememişsin.. Çünkü maksadın ve usulün doğru değil.. Yalnız şu kadar var ki, *şefaât*, asla *dinin kültürü, İslam kültürü* değildir.. Kültür'ün ne olduğunu bilmediğin için bu ifadeyi kullanmışsın.. Ansiklopedilere bakarsan ve merhum Cemil Meriç'in kültür ile alakalı makalelerini iyi okursan dediğimi anlarsın..

Mehmet!.. *Biliyor musunuz piyasada şu an şefaâtle alakalı dolaşan kanaatlerin hiçbirinin Kur'an'dan referansı yok* derken, şayet kendi piyasalarınızı kastediyorsan yine doğruyu söylüyorsun. Sözüne bir itiraf olmak haysiyetiyle itiraz edilemez. Hatta en büyük delil olarak da kabul edilir.. Ancak bu sözünle Ehl-i Sünnet dairesindeki Mü'minleri ve delillerini murad ediyorsan, bu, mesnedi olmayan süfli bir ithamdır. Böyle bir iddia vehme ve zanna değil, inkar edilemez delile muhtaçtır.. Gördüğümüz kadarıyla elinde çürük zanlarından, vehimlerinden ve asılsız kuruntularından başka bir şey bulunmadığına göre açıkça yalan söylüyorsun.. Nitekim yukarıda ayet delilleri geçti.. Sahih Sünnet delilleri ise hayli çoktur.. Şu kadar var ki onlar sünnetsizleri bağlamayacaklarından sana bu delilleri getirmekte fayda görmedik..

Mehmet!.. *Kur'an'ın söylediği şefaâtle alakalı beş argüman var. Bu beş tanesi otuz iki ayeti de içeren argümanlardır. Şefaatin kelime anlamını bile değiştirdiler* derken hüccet ve delil kelimelerinin gavurcası olan argüman kelimesini kullanmakla şahsiyetinin silikliğinin ortaya koyarken *şefaatin kelime anlamını bile değiştirdiler* demekle de Mü'minlere iftira atıyorsun.. Onlar şefaatin manasını asla değiştirmediler.. Aksine ya sen şefaatin ne olduğunu bilmiyorsun, hatta bilmediğini de bilmemekle mürekkep cehlinin içinde debelenip duruyorsun veya bilerek yalan konuşup onlara iftira atıyorsun ..

Mehmet!.. *"Bunlara şefaât sizin anladığınız gibi değil dediğinizde bak, bak, şefaati inkâr ediyor deniliyor"* demekle de açık bir mugalata yapıyorsun. Senin için haklı olarak *bak, bak, şefaati inkâr ediyor* diyenlere *şefaât sizin dediğiniz gibi değildir* demekle de yalan veya yanlış söylüyorsun.. Birilerini kandırıyorsun.. Zira şefaatin en mühim kısmını kökünden yalanlayan, sevap ve derece ziyadesi çeşidini de budanmış bir şekilde kabul eden, kendisi açıkça yalanlamasa hatta kabul ediyor gibi gözükse de meseleye bakış mantığı yalanlayan bir kimseye *şefaati inkâr ediyorsun* pek ala denilebilir.. Şefaatin en büyük ve en mühim çeşidi olan *cezaların hafifletilmesi yahut tamamen*

affedilmesi için olacak olanı inkar edene **bak, bak, şefaati inkâr ediyor** demişlerse ne olmuş?.. Sonra, doğru bulmadığınız şefaati inkâr etmeniz temelinde yatan mantığınız ile tezat teşkil eden **şefaatt cennete gitmiş bir adamın cennetteki ödülünün katlanmasıdır** şeklindeki -ayıptır söylemesi- kıvırtmanız ne işinize yarar?..

Mehmet!.. Sen bir yanda, **yav, şefaati ben nasıl inkâr ederim?! Otuz iki tane ayet var** derken, öte yanda da en mühim çeşidini inkâr ediyorsun. Kalanının da içini kısmen boşaltmakla kalmıyorsun.. Bir de başka şeylerle dolduruyorsun.. Hasılı yalan söylüyorsun.. Öyleyse sana, itibari bir kayıtlı ve bir bakış zaviyesiyle **şefaati inkâr ediyorsun** neden denilemesin?!.. Pek ala denilebilir..

Mehmet!.. Ama senin beklediğin ve içini boşalttığın türde bir şefaatt yok. İşin dürüstü şudur: Şefaatt cennete gitmiş bir adamın cennetteki ödülünün katlanmasıdır. Ve bunu da Allahu teala melekler vasıtasıyla, ilgili kişileri bildirmesi kurumudur derken de belli ki ne dediğini bilmiyorsun.. Mü'minler şefaatin içini boşaltmıyorlar.. Onlar senin dediğinin aslını inkâr etmiyorlar.. Bununla beraber ziyadeleri bile var. Türkçede buna içini boşaltmak denmez.. Aksine şefaatin içini en büyük ve en mühim çeşidini inkâr etmekle sen boşaltıyorsun, siz boşaltıyorsunuz.. Eğer Mü'minler günahın affı için olan şefaati kabul ederlerken farz-ı muhal hata etmiş olsalardı buna **içini boşaltmak** değil, **muhtevasını tahrif etmek, içini değiştirmek** derlerdi.. Belli ki yaptığın işin **bir iç boşaltma** olduğunu sen de bildiğin ve şuurlu altına itmiş olduğun ve bunun ayıbından sıyrılmak istediğin için kendi sıfatını başkalarına yamamaya çabalıyorsun.. Ama nafile.. Her akıllı bilir ki, **sıkıntıdan kurtulma işi, fayda elde etmek** işinden daha önce ve daha önemlidir.. Dolayısıyla asıl iç boşaltma **mükâfatın katlanması** şeklindeki bir **şefaati kabul edip sıkıntıların kaldırılması** için yapılacak şefaati inkâr etmek ile olur.. Üstelik senin işinde ilave olarak **tahrif** ve **değiştirme** de vardır.. Çünkü **şefaatin, bu ilavenin melekler vasıtasıyla bildirilmesi** şeklinde anlaşılıp anlatılması, Ehl-i Kitabinkine benzer açık bir yakıştırama ve tahriftir.. Kur'ân'da böyle bir ayet yoktur.. Varsa hangisidir?!.. Bunu başta Kur'ân'ı getiren ve beyan/açıklama vazifesi yüklenen peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, sonra onun ilk ve en güzel tatbikçileri olan Sahabe radiyallahu anhum, sonra Ümmetin imamları, sonra da bütün bir Ümmet anlayamadı yahut yanlış anladı ama Küfür sisteminin yetiştirmeleri ve beslemeleri doğru anladı öyle mi?!.. Yazıklar olsun..

Mehmet!.. İstidatsızlar, kabiliyetsizler ve gayretsizler için bir daha tekrar edelim: Şefaatin içini, Rabbimizin izin vereceği her nevi şefaati kabul eden Mü'minler değil, batıl tevil ve yakıştırmalarla başka manalara çevirerek bunların hepsini veya en büyük ve mühim olan kısmını reddedenler boşaltmaktadırlar.. Kusura bakılmasın ama akıl almaz sahtekarlıklarla saptırmaca yapılmaya çalışılıyor.. Mü'minler, şefaatin **günahların affedilmelerinde de cennette mükâfatların artırılmasında** yahut **akla ve hayale gelmedik sevapların verilmesinde** de olacağını kabul ederlerken Mutezile sapıkları ve bu hususta onların **paket programlarını** mal bulmuş mağrîbî gibi kapıp alan ve kör taklitçileri olan bu vatandaşlarımızdan hiç değilse birisi sadece cennetteki **mükâfatların artırılmasına** dair olacak olan şefaati lütfen kabul etmektedirler.. Hangisi şefaatin içini boşaltmaktadır?.. Mü'minler mi, bunlar mı?.. İnsaflı olanlar Allah için söylesinler, hangileri?..

Mehmet!.. Allah aşkına söyler misiniz, ve bunu da Allahu teala melekler vasıtasıyla, ilgili kişilere bildirmesi kurumudur şeklindeki kelime yığınlarının manası nedir?.. Laf ola, torba dola.. **İlgili kişiler** kimler? Şefa'at edenler mi, edilenler mi?.. Üçüncü şahıslar mı, kimler?.. Mükâfatı katlamasını yahut katladığını o katlanan kişiye mi bildirecek?.. Bu gibi saçmalamalar için irtikap edilen şu canhıraş feryatlar ve yırtınmalar niye?.. Bunlara ne lüzum var?.. Bu, dinde şüpheler uyandırmak ve gedik açmak için midir?.. Bu saçmanıza haşa mesned olabilecek ayet deliliniz nedir?. Tabii ki yok..

Mehmet!.. Kur'an'ın hiçbir yerinde cehenneme atılmış bir adamın cehennemden çıkarılıp cennete gönderilmesi anlamında bir aracı olan şefaatten asla söz edilmemektedir derken ne demek istiyorsun?. Senin bu ifadelerin açık Sünnet inkârcısı zındıkların ve kâfirlerin sözlerine benzemektedir.. Ne yani, Kur'ân'da açıkça yoksa ama bunu peygamber söylüyorsa ve sabitse kabul etmeyecek misin?.. Kur'ân'da olmamasına rağmen ayetleri açıklamak adına dilinize aldığınız onca abur cubur sözler varken bunu sadece peygambere mi layık göremiyorsunuz?. Bu nasıl bir aymazlık, söyler misiniz bay Mehmet?!. Kaldı ki Kur'ân'da var ama bunu ancak gören gözü olanlar görebilir.. Körler de görecek diye bir şey mi vardı?..

Mehmet!.. Rabbimiz, Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını affetmeyecektir; bundan aşağı olan(günah)ları da dileyeyeğine affeder buyururken '**Allah nasıl affeder? Allah affedemez..**' diye birileri kuduruyor.. Ya Hû!. Kime ne?. Bize mi yahut size mi, onlara mı kalmış?.. Yoksa kendinizi Allah'ın amiri olarak mı görüyorsunuz?.. İster, tevbe ile affeder, ister tevbe etmeden affeder.. İsterse şefa'at etmesine izin vereceği kimselerin şefa'ati ile affeder.. İster şefaatsiz affeder.. İster cehenneme atmadan affeder, isterse attıktan sonra affeder.. Size ne?!.. Elinizde bunlara mani bir ayet veya hadis mi var?.. Hatta en küçük bir akli delil mi var?.. Kâfirlerin cehenneme girdikten sonra çıkmayacaklarına dair inen ayetleri tahrif edip bu zırvanıza delil yapmaya kalkmayın, Allaha iftira etmeyin.. Bu inkârınıza mesned olarak görebileceğiniz ve ileri sürebileceğiniz -putlaştırdığınız nefsanî arzu ve taleplerinizden başka- hangi burhanınız yahut zayıf deliliniz var?.. Yooookkk.. Üstelik olacağına dair kesin deliller var..

Mehmet!.. Anlayışı kıt olanlara bir tekrar daha yapalım: Kur'an'ın hiçbir yerinde cehenneme atılmış bir adamın cehennemden çıkarılıp cennete gönderilmesi anlamında bir aracı olan şefaatten asla söz edilmemektedir derken hiç utanmıyor musun?.. Rahman ve Rahim olan Rabbimizin Şirkin aşağısındaki günahları dileyeyeği kimselere bağışlayacağını haber verirken bunun zamanını ve mekanını sınırladığına ve tayin ettiğine dair bir ayet mi var?. Yoksa bunu sana mı soracak?.. Cehenneme atılacak kâfirler için olan *oradan bir daha çıkmamaya* dair gelen ayetleri, Ehl-i Kitap gibi yerlerinden oynatarak Mü'minlere de şamil görüp göstermenin sizi kurtaracağını mı zannediyorsun.. Rahman ve rahim olan Allah'ımız isterse dünyadayken, isterse kabirdeyken, isterse mahşer meydanındayken, isterse en büyük panik anında, isterse tam cehenneme atılacağı zaman, isterse cehenneme atıldıktan sonra bağışlar.. Yoksa bunun sınırlandırılmasının yetkisi sana ve senin gibilere mi verildi?.. Ğaffar olan Mevlamız dileyeyeği zamanda ve zeminde Mü'minleri affeder, bize mi yahut size mi kalmış?.. Bu sınırlandırmayı buna delaleti kat'i ve tartışmasız olan hangi ayetle yapacaksın?.. Yok böyle bir şey.. Siz

bir Mü'min hassasiyetiyle sadece Allah'a yalan iftira etme ihtimalinden değil, açık bir şekilde iftira atmaktan korkmayan, kullardan da utanmayan kimselersiniz!.

Mehmet!.. Evet, evet, { وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ } / “**Onlar cehennemden çıkmayacaklardır**” (Bakara:167) gibi ayetler sizin deliliniz olamaz.. Çünkü mesela bu ayetin hemen önceki “**İnsanlardan bazıları da vardır ki, Allah’tan başkalarını (Allah’a) denkler edinirler...**” (Bakara:165) mealindeki ayette bunların müşrikler olduğu bildirilmektedir..

Mehmet!.. Keza, { فَمَا تَزِدُّهُمْ شَفَاعَةَ الشَّاافِعِينَ } / “**Artık onlara şefaathçilerin şefaati de fayda vermeyecektir**” (müddesir: 489 ayeti de senin delilin olmaz.. Aksine Mü'minlerin şefaath delili olur.. Çünkü ondan evvelki, ayetlerde Mevla teala { وَكَذَٰلِكَ ذُبُّ بِيَوْمِ الدِّينِ } / “**Yakîn (ölüm) bize gelene kadar din gününü (Ahiret gününü) yalanlıyorduk**” buyurmakla bu şefaath vermemenin kâfirlerle alakalı olduğunu anlatıyor. Yoksa sırf kafirleri zikretmesinin bir manası olmazdı.. Mehmet!. O halde bu açık hakikati sen de anlamalısın..

Sonra, **Kur’ân’da böyle bir ayet yok** derken ne demek istiyorsun?!.. Hadis seni kesmiyor mu?. Kesmiyorsa, neden?.. Alimlerin, sahihliği üzerinde söz birliği ettiği hadisleri seçemiyorsan neden?.. Aşağıda gelecek ilimle uzaktan yakından alakası bulunmayan süfli gerekçelerle mi?

Mehmet! Hem, sen **Sünneti inkâr etmediğini, fakat doğru olanları seçtiğini** iddia ederken bu hususta onca sahih hatta meşhur, hatta birçoklarına göre tevatür mertebesine ulaşmış hadisleri inkâr ederken hangi tartışılmaz esasa ve inkar edilemez kat’î hüccet ve burhana dayanmaktasın?.. Vallahi, şeytan ve şeytanlaşmış insan kılıklılıların vahiy ve vesveselerinden başka hiçbir şeye dayanmamaktasın..

Mehmet!.. Rabbimiz, **birilerine şefaath izni vereceğini** kendisi haber verdiği ve bunun **sevap katlamak** ile sınırlı olduğuna dair bir ayet bulamadığına hatta bu şefaathin cezaların affını da içine alacağını bildiren sahih hadislerin beyanları bulunduğu göre bu şefaathin her zaman ve zeminde olmasına geriye hangi mani kalır?.. İnkarcılıktan veya kör inattan başka..

Mehmet!.. Sonra, ne demek bu? Nasıl bir algı? Cehenneme atan Allahu teala. Şimdi bir yargıç düşünün zanlıyı hapse mahkûm etti. Sonra biri geldi dedi ki: Ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım. Kim güçlü? O yargıç mı güçlü yoksa onu çıkaran mı? Çıkaran güçlü değil mi? Çünkü onun dediği oluyor. Allah cehenneme atıyor, peygamber çıkartıyor. Kim güçlü? Peygamber mi güçlü? moloz yığını şeklindeki suallerini ve bilhassa **sonra ne demek bu?** sualini şayet iyi niyetli olarak ve adam gibi soruyorsan, güzel dinle:

Şefaathçi olmak demek, Ey Ğaffar, Rahman, Rahîm ve hakîm olan Rabbimiz!.. Sen sonsuz rahmetin ve hikmetinle sevdiklerin ve dostların olan Nebilere, âlimlere, şehidlere ve hafızlara, bazı kulların için suçların affı veya sevap için şefaath izni vereceğini vadettin.. Ben de şimdi sana geldim.. Senin yanında bir hatırım varsa senden, bu kulunun şu günahını affetmeni yahut ona şu mükâfati vermeni istiyorum.. Zaten kullarının affedilmesi için dua etmemizi onca ayetle bize söyleyen sensin gibi Allaha yalvarmak demektir. Allah dilerse bunu kabul eder dilerse etmez.. Vasıtasız da affedecek olan Rabbimiz, şefaath vesilesiyle affetmesi yahut mükâfatlandırması, belki de kendilerine şefaath izni verilecek olan kimselere Mü'min kullarca muhtaç

olunacak zaman ve zeminlerin ileride mutlaka geleceğinin unutulmaması, iyi düşünülmesi ve ona göre ayakların denk alınması ve hareket edilmesi veya şefaathçilerden olma gayretinin güdülmesi ve çabasının hasıl olması yahut onların hukukunun iyi gözetilmesi ve başka bir takım illet veya sebep yahut hikmetleriyle..

Mehmet!.. “Cehenneme atan Allahu teala. Şimdi bir yargıç düşünün zanlıyı hapse mahkûm etti. Sonra biri geldi dedi ki: Ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım. Kim güçlü? O yargıç mı güçlü yoksa onu çıkaran mı? Çıkaran güçlü değil mi? Çünkü onun dediği oluyor. Allah cehenneme atıyor, peygamber çıkartıyor. Kim güçlü? Peygamber mi güçlü?” derken çocukların bile yapmayacağı kıyaslarla, ar damarı çatlamayanları utandıracak, kargaları bile güldürecek birçok cahillik ve anlayış kıtlığı sergiliyorsunuz..

Sadece birkaçı:

Birincisi: Bir kere Allah, kullarına kıyas edilmez.. Allah kanunu koyan, kulu olan hakim ise bu kanuna göre hüküm veren.. Allah’ın affetme hakkı var ama kulu olan hakim kendine ait olmayıp başka kulların ve Allah’ın hakkını affetme hakkı yok.. Ortak bir yan olmamasına hatta fârik’a yani ayrı kılan temel vasafta rağmen yapılan cahilce bir kıyas yapıyorsunuz.. Senin bu anlayış seviyedeki kimseler mi vahyi doğru anlayacaklar?.. Vah başımıza gelenlere!..

İkincisi: Rabbimizin lütuf ve ihsanıyla vadettiği şefaate inanan Mü’minler, bunu Allah’ın verdiği cezayı, O’na rağmen birilerinin gelip affedebileceğini iddia etmiyorlar ki şefaathçinin **ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım** demek istediğini söylesinler.. Ne alakası var?.. Bu nasıl bir şeytani kıyas?.. Bu kadar bir saptırma, inanın akıl kıtlığı ile de izah edilemez.. Bunun için inanılmaz bir kast-ı mahsusaya da ihtiyaç vardır.. Bir yanda bu iş için Allahtan müsaade ve izin istenecek, O da dilerse ve izin verirse bağışlayacak.. Diğerinde ise Allah’ın verdiği cezayı zorbalıkla iptal edecek bir kimse var.. Bunlar birbirine benziyorlar, öyle mi?.. Böyle bir kıyas ve muhakeme, sığırlara yakıştırılırsa ve de onlar bundan haberdar olsalar, öyle zannederim ki, buna çok üzürlüler ve çok içerlerler..

Üçüncüsü: İzin Allah’tan, dileme O’ndan, affetme O’ndan; ama sadece izin dairesinde af talebi yani bir başkası için dua, şefaathçiden, dilediği takdirde bu talebi reddetme yine Allah’tan; fakat buna rağmen bu durumda şefaathçi **O’ndan daha güçlü olmuş oluyor**, öyle mi?.. Rabbim aklımızı zayi etmesin.. Akıl ne güzel nimet!.. Bu denli süfli bir demagoji olabilir mi?.. Asla..

Mehmet!.. Birilerinin **belki kıramayacağı bir ricada bulunacak** sözüne karşı **Bakın bu son derece sıkıntılı bir benzetme. Şimdi buradan Ankara’ya gitseniz filanca bir bakan ile bir işiniz olsa o bakanla görüşmek için onun tanıdığı birini aracı koyarsanız daha iyi olmaz mı? Kardeşim sen yalanını dinleştirme. O bakan veya kim olursa olsun senin tanımadığı için araya birini koyuyorsun peki orada araya koyduğun varlık seni Allah’tan daha iyi mi tanıyor? Sen kimi Allah’a kimin aracılığıyla tanıtacaksın?** diyebiliyorsunuz.. Artık Şirretlikte sınır tanımaz bir noktaya gelmişsin.. Bu saçma kıyas, Allah’ın lütfettiği ama senin kabul edemeyip reddetmekte olduğun şefaata inanan iman sahiplerine ait olamaz.. Olsa, olsa ancak yalanlarını din haline getiren, Allah’ın hükmüne razı olamayan, kafasına göre bir şeyler uyduran ve onlara tapınan müşrik

kafalı kimselere ait olabilir. Mü'minler böylesi şeytani bir kıyastan şark ile garp kadar uzaktırlar..

Mehmet!.. Din ile alakası olmadığını kendi itiraf eden birinin **peki diyelim ki ben cehenneme gittim Hz. Muhammed'in de Allah katındaki yeri belli, en sevdiği peygamberi** sözüne karşı, **o cümle yanlış, en sevdiği peygamber yok, hepsini seviyor** nasıl diyebilirsin?!. Akıllı bir kimse böyle diyebilir mi?!. Şu mantık zırvasına bakmaz mısınız?.. **Ali velinin en sevdiği kimsedir** diyene **0 söz yanlış, Veli, Ali'den başkalarını da seviyor** demek kadar insicamsız, düşüncesizce ve mantıksızca söylenen bir söz olabilir mi?.. Bilemem.. Olsa bile ihtimal ki az olur.. Ya Hû!. Önümüzde on tane âlim bulunsa, birisi için bunların **en alimi şu kimsedir** diyene **öyle deme, onların hepsi alim** demek, ne manaya gelir?.. Bu ne demektir? Diğerlerinin âlimliğini inkâr eden mi var?.. Ortada tıbbi bir rahatsızlık mevcut veya karşımızda üç yaşında çocuk akli taşıyan bir kimse var demek, değil midir? Dil bilen çocuklar bile bilirler ki, **en** kelimesi belli bir vasıfta ortak olan birden fazla fertlerden birindeki diğerlerine olan o vasıftaki fazlalık içindir.. Demek ki, bizim birinci derdimiz ve ihtiyacımız önce kendi dilimizle beraber Kur'ân'ın dilini, ondan sonra da mantık fennini öğrenmek.. Diğerleri daha sonra.. Dediğinin ve duyduğunun ne demek olduğunu bilemeyecek bir seviyede olan biriyle neyi, nasıl konuşabileceğiz?.. Bu, aslında totem haline getirilen ahmak ve cahillerin uydurdukları **peygamberler arasında her hangi bir tafdîl yoktur** saçmasına dayandırılan bir neticedir.. Oysa Rabbimiz, }
{ **"Bunlar resûllerdir; kimisini kimisinden üstün kıldık.."** (Bakara:253) ve **كُنْتُمْ أَشْءًا**
{ **"Siz, insanlar için çıkarılan en hayırlı ümmet oldunuz."** (Âli İmran:110) buyurmaktadır..

Şu halde, Kur'ân'ı gönderen Rabbimiz Resullerden kimisini kimisinden üstün kılmış Ümmet-i Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i de en hayırlı Ümmet yaptığını haber verdiğine göre Mü'minler, en hayırlı ümmetin Resulünün üstün kılınanların en üstünü olduğunu anlamakta zorlanmazlar..

Mehmet!.. Bunun yanında Mü'minlere göre bu mevzuda Sünnet'in verdiği haber de son derece mühimdir.. Onların elenmesini ve kabul görmemesini gerektirecek olan delil nedir?.. Biliyorum, aslında böylesine bir **aklî dibe vuruş** ve **iflastan** sonra konuşmanın bir manası kalmamıştır; lakin biz başkalarını düşünerek yine de devam edeceğiz.. Bu itirazlar Ehl-i Kitab gavurları karşısındaki aşağılık kompleksi, onları razı etme düşüncesi ve çorba bedeli ile şahsiyet heyelanı esasına dayandığında artık kimsenin şek ve şüphesinin bulunmaması gerekir..

Mehmet!.. Bazı ulemanın tafdîle bir cihetle yaptıkları itirazlarının altında yatan sebep ve inceliklerin tahlil ve tafsilinin yeri ise burası değildir. Ancak biz şu kadarını söyleyelim:

Onlar, **tafdıl yoktur** değil, **tafdıl yapmamız lazım** dediler.. Zira **tafdıl yoktur** demek ayrı, **tafdıl yapmamız doğru olmaz** demek ayrı şeylerdir.. Tafdîl mutlaka vardır ve onu Allah yapmıştır; bu, ayetle sabit olup inkâr edilmesi ayeti reddetmek olacağından küfürdür.. Ancak kullar tarafından yapılacak olan muayyen bir nebinin diğerlerinden üstün gösterilmesi bazı alimler tarafından münasip görülmemiştir.. Bunun sebebi ise şimdiki şahsiyet müflislerinin yaptıkları gibi **Yahudilere, Hıristiyanlara, müsteşriklere yahut bunların uşakları olan yeni lüterlere ve calvinlere şirin görünmek ve yalakalık etmek**

değildir.. Aksine kulların -ayet ve hadis olmadan- **şu nebi, bu nebiden üstündür** demeleri, **Allah bunların birini diğerine üstün tuttu** demek olabilir korkusudur.. Bu da Allah'a bilmeden yanlış bir şey yakıştırmaya sebep olabilir endişesidir.. Böyle bir düşüncede **Beni diğer nebilere üstün tutmayın** ve benzeri hadislerden kalkılmıştır. Oysa bu, diğer yanda **ben adem oğlunun efendisiyim** rivayeti de gelmiştir ve aralarında bir tezat ve tenakuz da yoktur.. Zira biraz ince düşünüldüğü takdirde kolayca anlaşılabileceği gibi **Beni şuna üstün tutma** sözü **Ben ondan üstün değilim** manasına gelmeyebilir.. Öyle ki: Bir kimse, birini diğerinden üstün tutarken -ikisi de büyük olduğu halde- birini küçük görebilir.. Bu bilhassa avamı izdiraya yani küçümsemeye götürebilir.. Bir büyüğün diğer büyükten daha büyük olması ile birinin mutlak küçük olması arasındaki farkı bilhassa günümüzün bücür nesli nereden bilsin?!.. Selefimiz demek ki bu günün seviyesizliğini ta o zamanlardan görebilmiş.. **Peygamberlerinin hiçbirinin arasını ayırmayız** ayetini tahrif etmeye yeltenen zavallı cahiller, burada **ne bakımdan ayırmayız** denildiğini nereden ve nasıl bilsinler?.. Her bakımdan mı, her hususta ona tabi olup olmamak bakımından mı, birini diğerinden üstün görme ve gösterme bakımından mı, yoksa iman edip etmeme bakımından mı?.. Bunların tamamı -harici akli ve nakli deliller hesaba katılmazsa- elbette ki farklı derece ve mertebelerde muhtemeldir.. Lakin şöyle bir düşünelim..

-**Her bakımdan** olamaz.. Çünkü.. Kimisi bir kavme kimisi ise bütün kullara, kimisi sadece insanlara, kimisi de hem insanlara hem cinlere gönderilen.. Kimisi kendinden sonra peygamber bekleyen kimisi de kendinden sonra hiçbir peygamber gelmeyecek olan ahır zaman peygamberi.. Kimisi, kitabında ve şariatındaki ameli hükümlerin bir kısmı gelecek peygamberlerin kitabında ve şariatında değiştirilecek olan, kimisi ise hükümlerinin hepsi kıyamete kadar devam edecek olan..

-**Her hususta ona tabi olmakta** da olmaz.. Çünkü kitapların ve bazı hükümlerin Allah teala tarafından değiştirildiğini inkâr etmek Kur'anı ve diğer kitapları inkâr etmek olur.. Dolayısıyla geçmiş peygamberlere sonradan değiştirilen hükümlerinde uyulmaz ama herkes kendi nebisine her hükmünde uymaya mecburdur..

-**Birini diğerinden üstün görme bakımından** dahi olamaz.. Zira yukarıdaki ayette (Bakara:253) de görüldüğü gibi bazılarının diğerlerinden daha üstün olduğunu bizzat Allah buyuruyor..

-**Şu halde iman etmek hususunda** peygamberlerden hiçbirisinin arasını ayırmayız; hepsine birer nebi olarak iman ederiz.. Nitekim bu **Peygamberlerinin hiçbirinin arasını ayırmayız** sözü aynı ayette (Resul ve müminlerden) **her biri..... (Allah'ın) resullerine de iman ederler** kelamının hemen ardında gelmiştir..

Mehmet!.. Bir yanda peygamberlerin arasını **kimisini diğerlerinden üstün görme** işinde ayrılmayacağını iddia ederken, diğer yanda iman etme hususunda ayırıp Ehl-i Kitab'ın Âhir zaman Nebisine inanmasa da cennete gidebileceğini iddia edenlerin ayeti inkar eden kafirler olduğunu açıkça söyleyemiyorlar.. Hatta bazıları cennete gidebileceklerini iddia edebiliyorlar.. Nitekim sana bunu sorduğumda **kafir olur** diyememiş idin.. Hani sana **Mümin olup cennete gidebilmek için son peygambere ve kitabına iman etme şartı var mıdır yok mudur** diye sorduğumda **Müslümanlar için şarttır** demiştin.. Şimdiki Ehl-i Kitab'ın İslam'a girmese bile cennete girebileceğini söyleyenleri

{ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ }
{ وَاسْتَغْفِرْ لَكَ رَبِّي حَفِيًّا } /“Senin için Rabbimden bağış isteyeceğim, dedi.” (Meryem:47)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَاسْتَغْفِرْ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ }
{ وَاسْتَغْفِرْ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ } /“Kendi günahın için de Mü'min erkeklerin ve Mü'min kadınlar(ın günahları) için de istiğfar et (Allahdan bağışlamasını iste..)” (Muhammed:10),

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ } /“Resûl de onlar için af isterse” (Nisa:64)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ } /“(Biat etmek için sana gelen) kadınlar için Allah’tan mağfiret bağış iste” Mumteherine:12)

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ }

“Ve onlar için istiğfar et (Allah’tan onları affetmesini iste” (Ali İmran:159),

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ قَالَ يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ }
{ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ } /“(Yusuf aleyhisselam’ın kardeşleri babaları Yakub aleyhisselam’a) Dediler ki: Ey babamız!. Bizim için (Rabbimiz’den) günahlarımızı bağışlamasını iste; çünkü hiç şüphesiz ki biz günah işleyenler olduk.. 0, sizin için Rabbimden af isteyeceğim, dedi.” (Yusuf:97-98),

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ رَبِّ بَشِّرْنَا بِمَا نَحْنُ فِيهِ }
{ رَبِّ بَشِّرْنَا بِمَا نَحْنُ فِيهِ } /“Ey bizim Rabbimiz!. Hisabın olacağı günde, beni, anamı, babamı ve bütün Mü'minleri bağışla” (İbrahim:41) gibi nice ayeti inkar etmekte..

Mehmet!.. Şayet bu ayetlere iman eder ve olur; Mü'min, Allah’tan kendinin veya başka bir Mü'minin günahını affetmesini isteyebilir diyorsan, sana soruyorum:

-Bu ayetlerdeki Peygamberlerin veya peygamber olmayanların Allah’tan kendilerinin veya Mü'min başkalarının günahlarını af etmesini istemeleri, Allah’ın gazap ettiğine kendileri veya başkaları adına avukatlık veya savunma yapmaları manasına gelir mi, gelmez mi?..

Şayet:

-Evet, ‘Allah’ın gazap ettiğine kendileri veya başkaları adına avukatlık

veya savunma yapımları' manasına gelir dersen, yine soruyorum:

-(Bu dediğiniz, edepsizlikve terbiyesizlik olmakla beraber tenakuz dahi bulundurmakta ise de biz yine sualimizi tamamlayalım:) O halde ne yapacaksınız, yanlışınızı kabul edip tevbe edebilecek misiniz, etmeyecek misiniz?..

Edecekseniz, güzel.. Etmeyecekseniz, neden?

Şayet:

-*"Bu manaya gelmez; çünkü avukat, hâkime, hatırlayamadığı bazı kanunları ve gözden kaçırdığı hususları hatırlatmak yahut hedef saptırtmak ve ne şekilde olursa olsun müdafaa yaptığı kişiyi kurtarmak için bir savunma yapar; bunlar ise bir Mü'mine göre Allah için düşünülemez"* dersen..

Bu da güzel..

Mehmet!.. Sana son bir sual daha:Peki, kıyamet gününde Allah'ın müsaadesi ve izniyle, Ey Rabbim!.. Sana yalvarıyorum.. Senden lütfedip şu kulunu yahut şu günahını bağışlamamı istiyorum demiş olmaktan ve bir başkası için yapılan bir çeşit dua olmaktan başka hiçbir manası bulunmayan şefaati avukatlığa ve **Allah'ın gazap ettiği kimseyi kurtarma** işine benzetmeyi nasıl becerebildin?..

Mehmet!.. Senin anlayacağın, elinde günahların affı için Şefaati etme işini inkâr edebilmekte mesnet olabilecek Kur'ân'dan ve Sünnet'ten tek bir delil bulunmadığı gibi, en zayıf bir akli burhan dahi mevcut değildir. Senin şu itirazların aslında sadece Allah'a ve Resulüne olduğu gibi, savaşın da en önce onlardır; sonra da Mü'minlerle..

Mehmet!.. Günahların affı veya azabın kaldırılması için yapılacak olan şefaati inkâr ederken ve Mü'minlere vesvese vermeye çalışırken **Haşa Allah mı daha merhametli peygamberimiz mi daha merhametli? Kim kimi kimin elinden kurtarıyor?** şeklinde de bir sual soran sen, yukarıdaki ilahi fermanlar gereği **Allah'ım! Şu kulunun günahını affet, bağışla** diye dua eden bir peygamberin veya başka bir Mü'min kimsenin **Allah'tan daha merhametli olduğuna, onu Allah'ın elinden kurtardığına** mı inanmaktasın?

Değilse:

-Sen, Allah'ın izni ile Kıyamet gününde günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir dua olan şefaati böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyor?.. Sen Kur'ân bilgisi iddiasından evvel bir doktora görünüp muayene olsan, vallahi hem senin hayrına hem de vesveselerinle şaşırttığın sazanların hayrına olacak..

Mehmet!.. Sen, Peygamber'imizin sevgisini biraz daha abartalım derken haşa Allah'ı sevgisiz bir kudret olarak tanıttığımızı unutuyoruz. Yani peygamberimiz birilerini Allah'ın elinden mi alacak? demekle kendini ve yoldaşlarını kast ediyorsan bir şey diyemem.. Sen bilirsin.. Değilse **kendinin veya başkasının günahını affetmesi için Allah'a dua eden ve yalvaran** bir Mü'minin, **Allah'ı sevgisiz bir kudret olarak mı tanıttıyor, onun kendini veya birilerini Allah'ın elinden alacağına** mı inanıyorsun? Aksi takdirde **Allah'ın izni ile Kıyamet gününde bir başkasına ait günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir çeşit dua** olan şefaati böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyor?..

Bu nasıl bir akıl?..

Mehmet!.. Şefaati inkâr edebilmek için *Rahman ve Rahîm olan Allah'dır; Allah'ın merhameti başkasının merhametiyle boy ölçüştürülemez* diyebilecek kadar aklını kullanamayan bu vatandaşımız olarak sen, kendinin veya bir başkasının günahını affetmesi için Allah'a dua eden ve yalvaran bir Mü'minin, Allah'ın Rahman ve Rahim olduğuna inanmadığını ve Allah'ın merhametini kendinin veya başkasının merhametiyle boy ölçüştürdüğünü mü düşünüyorsun?.. Değilse ***bir kimse tarafından Allah'ın izni ile Kıyamet gününde bir başkasına ait bir günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir dua olan şefaati*** böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyorsun?.. Aklın bu kadar mı dibe vurdu, yoksa inadına bir iş mi yapıyorsun, birilerine bir iş mi görüyorsun?..

Mehmet!.. Sen *Hiç kimse Allah'ın kulunu sevdiği gibi sevemez..* derken, doğruyu söylüyorsun ancak asla doğru söylemiyorsun.. Belli ki akletmeyi hepten unutmuşsun.. Zira Allah'ın nice gazap ettiği ve hiç sevmediği Allah düşmanları vardır ki, kendileri gibi diğer Allah ve din düşmanları onları çok severler.. Allah'ın hiç mi hiç sevmediği İslam düşmanı müsteşrikleri vardır ki, Müslüman ve din alimi gibi zannedilen nice zındıklar onları çok severler ve hep onların gübrelüğünde eşelenirler.. Evet, şayet **sevmemeli** demek istiyorsan, bak, işte bu doğru.. Lakin bunu şefaati için söylüyorsan bu söz maksadını aşan cehalet ve düşünememekten doğan süfli bir söz..

Mehmet!.. Sen, Rahman ve Ğaffar olan Rabbimiz tarafından *günahların affı için izin verilen* şefaati inkâr edebilmek için çırpınan ve yırtınan bir vatandaşımız olarak, *Biz peygamberimizi tabi ki seviyoruz. Onun Mü'minlere merhametli olduğunu tâbî ki biliyoruz. Ama Fatiha'nın dördüncü ayetinde 'Din gününün sahibi benim' diyen Allahu teala hiçbir kimsenin fikrini alarak cennete ve cehenneme birini göndermez..* derken ***Din gününün sahibi benim*** diyen Allahu teala'nın ***Dilediğime ve razı olacak olduğum kimselere dilediğim kimseler için şefaati izni veririm; kime ne?*** dahi buyurabilecek olduğunu Kur'ân'daki onca ayetten okumadın mı, Allah'ın sana verdiği hiç değilse kendini mükellef kılacak kadar akılla akledemedin mi, anlayamadın mı?

Mehmet!.. Bu senin yaptığın, Allah'ın ayetleriyle oynamak, onları nefsanî arzularını ve batıl düşüncelerini desteklemek için kullanıp Allah'a söylemediğini yakıştırmak ve iftira etmek.. Başka değil..

Mustafa!.. Hadisleri inkâr ettiğimi söyleyenlere kapak olsun diye bir şey okuyayım mı burada? Peygamberimizin tam vefat günü vefatına 1, 2 saat var. Artık vefat edeceğini de anlamış ve başucuna sevdiklerini topluyor. Teker teker onlara şöyle hitap ediyor kızına olan hitabını vereyim: *Kızım Fâtıma Allah'ın elinden kendi eylemlerle kendini satın al; vallahi Allah'ın elinden seni ben bile alamam* kapak olsun hani biz hadisleri inkâr ediyormuşuz ya! Böyle diyen bir Allah Rasul'ü var orda. *Peki biz ne yaptık? Torpilin adını şefaati koyduk.*** Aliya İzzet Begoviç'in dediği gibi: ***'Tenbelliğin adını da mehdi koyduk'*** ve yatıyoruz; kitle olarak bekliyoruz. Sen gel de torpilsiz bir toplum kur. Torpili dine ithal etmişsin. Sen torpili din edinmişsin ona iman etmişsin sen torpil olmadan nasıl bir toplum kuracaksın? derken birçok noktada çok kötü tökezlemişsin..**

Kapakçı Mustafa!.. Görüyorum ki *kapak olmak* yahut *kapak yapmak* gibi yenilerde birilerinin kullandığı artistik lafları kendine mal etmekten, pek de maharet gösteriyor ve sonsuz zevk alıyorsun.. Olanca cahilliğine rağmen *şüphemiz olmasın ki, insan, kendini istiğna eder*** (ben bana yeterim başkalarına muhtaç değilim der) ***halde görüyor diye elbette azıp durmaktadır*****

(Alak:7) ayetinde de ifade edildiği gibi işine yarayacak müspet mezhep ittibasından veya taklitçiliğinden müstağni olmasına rağmen menfi taklitçiliklerden son derecede haz duymaktasın..

Bay Kapakçı Mustafa!.. Sen hadis ilimlerinden hiç anlamadığın için sahih rivayetleri bırakıp **Bezzar**’ın ve **Beyhakı**’nın zayıf olan bir isnadla rivayet ettikleri metni bir yerlerden alıp laubali bir tercümesiyle tahrif etmişsin..

Kalkmıssın **يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ اشْتَرِي نَفْسَكَ مِنَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ** {**اللَّهُ شَيْئًا**} şeklindeki bir metni, belki de çok daha inandırıcı olması için yeminler de ilave ederek göreceğiz ne hale sokmuşsun..

Oysa bu rivayetin doğru tercümesi:

“Ey Resulüllahın kızı Fatıma!.. Kendini Allahtan satın al.. Şüphesiz ki ben, senin için Allah’tan (O’ndan sana gelebilecek azabı savma babından) hiçbir şeye malik olamayacağım..”

Metinle karşılaştıranlar görecektir ki, neler ilave edilmiş neler çıkarmış.. Belli ki bu tahrifi ve iftirayı hakikaten kapak olsun diye yapmışsın.. Görüldüğü gibi, rivayete, **Allah’ın elinden kendi eylemlerinle..** ve **Vallahi Allah’ın elinden seni ben bile alamam** sözlerini kendi kesenden ilave etmiş. **Kendini satın al** ifadelerine neleri eklemiş!.. Adeta roman veya tiyatro yazmış.. Ancak Allah’ın ve Resulünün kullanabileceği **Allah’ın eli** gibi müteşabihattan olan bir tabiri nasıl da rahatça kullanabilmişsin; değil mi?..

Mustafa!.. Oya bu rivayetin, **Müslim, Tirmiz, Nesai** ve başkaları tarafından rivayet edilen sağlam şekli ise şöyle:

أَنْفَقْتُ نَفْسَكَ مِنْ الذَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا {بِنْتُ مُحَمَّدٍ} يَا فَاطِمَةُ

“Ey [Muhammed’in kızı] Fâtıma!.. Kendini ateşten kurtar; şüphesiz ki ben, senin için Allah(teala tarafından sana gelebilecek zararı ve azabı savma babın)dan hiçbir şeye malik olamayacağım..”

Mustafa!.. Alay eder bir üslupla, **hani biz hadisleri inkâr ediyormuşuz ya!** demekle -ayıptır söylemesi- kıvırtıyorsun.. Evet, sen başka konuşmalarında ve videolarında **Kur’ân ve Sünnet** diyen kimselere sokak ağzıyla yüklenerek saldırıyorsun.. Kur’ân’ın yanında Sünnet’in yer almasına karşı çıkıyorsun..

Mustafa!.. Kur’ân’ı uydurma olarak kabul eden Müşrikler ve Ehl-i Kitap bile işlerine geldiği yerlerde Kur’ân’dan deliller getiriyorlar.. Nitekim **Siz Kıtâb’ın bir kısmına inanır bir kısmını inkâr mı edersiniz?!** (Bakara:85) ayeti bu hakikati haber vermektedir.. O yüzden Kapakçıların işine gelen zayıf rivayetler işlerine gelmediğini zannettikleri sağlam rivayetlerden önce gelir ve alınıp kullanılabilirler.. Müsteşrikler de öyle yaparlar; İslam’ı tahrif edip Müslümanların içindeki beslemelerinin ellerine tutuşturdukları kitaplara bir göz atın, dediğimizin misallerini bol miktarda göreceksiniz.. Mesela azılı İslam düşmanı Yehudi Müsteşrik Yusuf Şaht’ın Usul-i Fıkha bakarsanız Kur’ân’ı çürütmek için Kur’ân’dan nasıl deliller bulup getirdiğine şahit olacaksınız.. Bildiğinizi zannetmem ama bu, -şayet kandırmak için değil de dürüst olarak yapılırsa- mantıktaki delil çeşitlerinden biri olan **ilzami** delildir.. Yani kaba ifadesiyle bir kimsenin -kendi kabul etmese bile- hasmını kendi kabul ettiği şeylerden hareketle vurması nevinden bir

delildir..

Mustafa!.. Kısacası, burada yapılmakta olan, delikanlıca olmayan kaypak ifadelerle bir yerlere yani şefaathat inkârına varma gayreti..

Mustafa!.. Sen, **peki biz ne yaptık? Torpilin adını şefaathat koyduk** derken hem yalan söylüyor, hem de Allah'a reddiye yapıyorsun.. Tam manasıyla bir mugalata yapıyorsun. Kur'ân'ı itham edip Mü'minleri kandırmaya çalışıyorsun.. Çünkü **torpil** hak edilmeyen bir şeyi elde etmek için, para, mal, siyaset veya nüfuz gücünü kullanarak yapılan haksız bir kayırma demek.. Böyle bir benzetme, bizzat Allah'ın tanıdığı hakkı, yani **izin verdiği ve vadettiği bir kimse namına kimi Mü'minler tarafından Allah'a yalvarma ve dua etme** demek olan **şefaathat** işini bu **torpile** benzetmek, çöreği tezeğe benzetip atmak akılsızlığından daha akılsızca veya tezeği çöreğe benzetip yemek iğrençliğinden daha iğrenç bir iş.. Allah'tan, dilediğini cezalandırma, dilediğini de dilediği yollarla affetme hakkını gasbetme zalimliği.. Doğrusu, Mustafa, **Şefaathatın adını torpil koymuş** ve edep sınırını taşmış..

Mustafa!.. Sen hakikaten dediğin gibi yaptıysan ve **torpilin adını şefaathat koydu** isen, bu, Kur'ân'ın diliyle **kötü bir şefaathat** olmuştur. Rabbimiz, **وَمَنْ يَشْفَعْ عِنْدَ اللَّهِ فَكَانَ لَهُ أَجْرٌ كَبِيرٌ** {/"Kim de kötü bir şefaathat yaparsa, onun için ondan bir pay olur." (Nisa:85) buyuruyor. Ancak, Mü'min'ler, Allah'ın, dileyeyeceği kimselerin affı için bir çeşit dua etme izni vereceği kimselerin O'ndan o günah işlemiş kimsenin suçunu bağışlamasını istemesini, böyle bir torpil düşüklüğüne benzetmeye asla cesaret edemezler.

Mustafa!.. Sonra, **şefaathat** senin bu mantığına göre hakikaten bir **torpil** ise, **mükâfatların cennette katlanacak olması** da torpil olmuş olmaz mı? Aralarındaki mantık farkı nedir?. Yok, yok.. Siz Kur'ân'ı Kur'ân'ı açıkça inkar ediyorsunuz..

Mustafa!.. Şayet birileri, bu senin dediğin gibi, hakikaten **Tenbelliğin adını mehdi koydu ve yatıyorlar; kitle olarak bekliyorlar** ise ve sen yalan değil de doğru söylüyorsan, sözünü ettiğin kimseler bu düşüklükten derhal vaz geçmelidirler.. Yine, birileri, **Mehdinin adını tenbellik koyma** sapıklığını ve şerefsizliğini işlemişlerse, onlar da bundan hemen tevbe etsinler.. Çünkü **Tenbelliğin adını mehdi koymak** ne kadar alçaklık ise, geleceği manen mütevatir Sünnetle sabit olan **Mehdinin adını tenbellik koymak** da en az o kadar şerefsizlik ve alçaklıktır..

Mustafa!.. Sen... **Torpili dinine ithal etmişsin; sen torpili din edinmişsin ona iman etmişsin; sen torpil olmadan nasıl bir toplum kuracaksın?** deyip Allah'ı ve peygamberini yalanlayan, kendi sapık ve düşük düşüncelerini dine ithal etmeye çalışan Lüter veya Calvin ikizi Mustafa!.. Biz bir dua edelim de beraberce âmin diyelim; olmaz mı?:

Kim **Torpili dinine ithal etmiş; torpili din edinmiş ve ona iman etmiş** ise, Allah onu tövbekâr etsin, ona iman versin; bu mukadder değilse belasını versin, başına lanet yağsın.. Kim de Kur'ân ve Sünnet'in getirdiği şefaathate bu damgaları vuruyorsa, onu tövbekâr etsin; bu mukadder değilse belasını versin.. Âmin...

Mehmet!.. Diyorsun ki:

Üstelik Bakara 254. Ayette rağmen:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَیْعَ فِيهِ وَلَا زُلَّةٌ وَلَا تَبَدُّلٌ} Ey iman edenler! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın.

Ve Zumer 44. Ayet : {قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا} / “Şefaatin tamamı Allaha aittir.”

Şefaat, biri iki yapmak demektir **vetr** bir, **şef** iki demektir. Bu da cennetteki ödülün ikiye katlanması demektir. Diğer âlemde peygamberlerle, sıddıklar ile şehitler ile salihler ile bir üst derecede ağırlanma kurumunun adını, cehennemden adamı kurtarıp cennete postalama kurumuna dönüştürdüler.

Mehmet!.. Kafadan atıyorsun.. Şu halde, **şefa**at demek sevabın ikiye katlanması sebebiyle **biri iki yapmak** imiş, o yüzden ona bu isim verilmiş imiş.. Mehmet, saçma sapan bir yakıştırma yapıyorsun.. Belki de Allah’a iftira ediyorsun.. Ne biliyorsun, belki iki değil, yirmi iki, hatta iki milyon, yahut iki yüz milyar kat yapacak.

Oysa Kur’ân’da şöyle buyrulmadı mı?:

{مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ نَبَاتًا سَبْعًا سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ}

“Mallarını Allah yolunda harcamakta olanların misali yedi başak bitiren bir dane misali gibidir. Her bir başakta yüz dane vardır. Allah dileyeceği kimseye katlar”(Bakara:261)

Kur’ân’da yine şöyle buyrulmadı mı?:

{مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً}

“Kimdir o Allaha güzel bir borç verecek olan ve Allah’ın kendisine onu çok fazla kat be kat olarak katlayacak olduğu kimse?!..”(Bakara:245)

Mehmet!.. Evet, **şefa**at lügatte kelime manası olarak **biri, ikilemek, iki yapmak** demektir.. Ancak, **sevabı ikiye katlamak** manasında **biri iki yapmak** değil.. Çünkü yukarıdaki ayetten de anlaşılacağı üzere Allah isterse sevabı dileyeceği kadar fazla katlar.. Aksine, **sevabı** veya **günahı sebebiyle sanki tek kalan bir kimsenin yanına bir başka kimsenin** (onun için bağışlanma talebiyle) **gidip durmasıyla onu iki yapması** yüzünden bu işe **şefa**at ismi verilmiştir.. Nitekim en-Nibras sahibi böyle demiştir..

Şu ayet üzerinde iyi düşünelim:

{مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا}

“Kim güzel bir şefa

Buna göre, **kim bir kimseye iyiliği ikiye katlarsa** mı, yoksa **kim bir kimse için bir başkasından ona iyilik yapmasını istemekle onu tek iken yanında yer**

durarak iki yaparsa mı?

Yine, **kim bir kimseye kötülüğü ikiye katlarsa mı**, yoksa **kim bir kimse için bir başkasından ona kötülük yapmasını istemekle onu bir iken yanında durarak iki kişi yaparsa mı?**

Mehmet!.. Diyelim ki sen ve senin gibiler, şefaât ayetlerini -inadına değil de- samimi bir şekilde dediğin gibi anladınız.. Mü'min'ler de benim dediğim gibi anladı.. Demek ki, aranızda bir niza yani çekişme var.. Bu halde Kur'ân'ın { فَالْأَن تَدَّارَءْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ } Kur'ân'ın { **Eğer her hangi bir şeyde çekişirseniz onu Allaha ve Resule çevirip götürün** } emrine uyararak, bir de Resulüllah sallallahu teala aleyhi ve sellem Efendimiz'e götürseniz ve O'na sorsanız olmaz mı?.. Ne kaybedersiniz?. Bu ayetlerin manasını belirleyen onca sahih rivayete teslim olmayıp illa da senin gibi bir zavallının yontup put haline getirdiği düşüncelere tapınmak, onlarda ısrar etmek en azından yobazlık olmaz mı?..

Mehmet!.. Yukarıdaki iki ayet üzerinde iyi düşünecek olan bir Mü'min kolayca anlar ki: Kıyamet gününde **hiçbir satma** (ve satın alma) **yoktur**. Çünkü **satma** işinin olmadığı yerde tabiatıyla **satın alma** da olmaz. Peki, **dostluk** ve **şefaât** da yok mudur? Evet, bu ayete göre o günde **Hiçbir dostluk ve şefaât da yoktur**.. Ancak makbul bir iman, biraz bilgisi ve azıcık aklı olan bir kimse, bu ayetlerin yanında **o günde, muttakilerin** (Mü'min'lerin) **dışındaki dostların kimisi kimisine düşman**(olacaklar)**dır**"(Zuhruf:67) ve **de ki: Şefaatin tamamı Allah'a aittir**"(Zümer:44) ayetlerini de göz önünde bulundurarak ve tefsirlerdeki manalarına bakarak anlar ki:

Mehmet!.. Şefaât, hem (**kafirler** için ve izin çıkmayanlar için) **yoktur**, hem de (**kâfir olmayanlar** için) **vardır** ve **tamamı Allah'a aittir**.. Çünkü şefaât olmasaydı, **şefaatin tamamının Allah'a ait olmasının** ve yapılan istisnaların hiçbir manası olmazdı.. Mü'min'e göre Allah'ın kelamında tezat bulunmayacağına göre bunun izahı, Kur'ân'a, onu getiren Resul sallallahu aleyhi ve sellem'e ve Ashab'ı radiyallahu anhum'a ve bir de imanın nuruyla ve ilimle önünü görebilen selim akla sorulur:

Mehmet!.. Demek ki, kâfirlere hiçbir şekilde şefaât edilmez. Onlar için **hiçbir şefaât yoktur**.. Ancak, günahkâr olsun olmasın Mü'min'lerden Allah'ın, razı olacağı ve izin vereceği kimselerin, yine O'nun dileyceği kimselere şefaât etmesi haktır. Bu, kimi -apaçık sapmışların iddia ettikleri gibi- bir **torpil** yani **hakkedilmeyen bir kayırma** da demek değil; aksine bir çeşit dua ile Allah'ın affedip bağışlaması veya ecir, sevap ve mükâfat vermesidir.. **Bana dua edin/benden isteyin, bende icabet edeyim** (Ğâfir:60) buyuran Rabbimizin af ve mağfiretine hangi zalim ve hangi fasık ambargo koyabilir?!. Hiçbir kimse..

Mustafa, Mehmet!.. Sizinle sırf ayetlerle konuştum.. Şefaât için sadece ayetlerden delil getirdim.. Aradığınıza ve hevanıza uymadıkça da sizi bağlamayacağı için hadis delillerine temas etmedim.. Sakın yanlış anlamayın, bu hususta ayet bulunmasaydı ve şefaât sadece hadislerle sabit Sünnet bulunsaydı biz Mü'minlere o da yeterdi.. Çünkü ben iman ediyorum ki, Resulüllah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Allah'ın kitabını benden çok daha iyi anlar.. Hatta bu ibare darlığıyla malul ifadelerim bile kısmi bir edepsizliği ifade eder.. Zira Onun yanında benim anlayışım bir hiçtir.. Yine Allah'a nihayetsiz hamdolsun sözleriyle açıkça veya iş ve tavırlarıyla da

zımnen **Kur'ân'ı ben peygamberden iyi anlarım** iddiasında olan terbiyesiz ve edepsizlerden değilim.. Bir ayeti, kitap suretindeki paçavralarında onlarca sayfada sözüm ona anlatıp daha anlaşılır kılmaya çalıştığı halde bu işi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e çok gören terbiyesiz zındıklardan olmadığımı sonsuz şükürler olsun.. Rabbim bu nimetini elimden almasın, daimi kılsın..

Mustafa, Mehmet!.. Evet, ben o terbiyesizlerden nasıl olurum, buna nasıl cesaret edebilirim?!

Hele, Rabbimiz, Kitab'ında Musa aleyhisselam'dan haber vererek bana şöyle buyuruyorken:

{ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ لِمَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَهُ كُفْرُكُمْ فَلَا تَزَالُوا زَاغِينَ }
{ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ لِمَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَهُ كُفْرُكُمْ فَلَا تَزَالُوا زَاغِينَ }

"Hani Mûsâ, kavmine, **Ey benim kavmim!.. Bana neden eziyet ediyor, beni incitiyorsunuz.. Halbuki biliyorsunuz ki, ben Allah'ın size gönderilen bir elçisiyim** dedi.. İşte ne zaman ki bu (eziyetleri) yüz(ün)den kayıp yoldan çıktılar, Allah da kalplerini (düşünce ve inanışlarını) kaydırdı.." (Saff:5)

Bir peygambere açıkça veya hal diliyle **Allah'ın kitabını anlamakta ve anlatmakta senin yetkin yoktur ama benim vardır** veya **bu hususta ben senden üstünüm** yahut **Allah'ın dininde senin söz hakkın yok ama benim var** demek ona eziyet değil de nedir?.. O halde böyle bir densizlik Allah tarafından düşünce ve inanç heyelanlarıyla, kaymalarıyla cezalandırılma neticesini getirecektir.. Nitekim karşımızdaki manzaranız da bundan ibarettir.. Sünnet karşısındaki laubalilikler, şirretlikler ve yer yer inkarcılıklar peygamberi incitecek, inanç ve düşünce sapmalarına sebep olacaktır.. Açık olan Kur'ân'dan ben böyle anladım.. Ne o, itirazı olan mı vardı?!

Mustafa, Mehmet!.. Beyninde ve yüreğinde böyle kaymalar meydana gelenler Allah'ın ayetlerini nasıl doğru anlayabilir.. İslami olmayan bir zeminin yaralı bereli mahsulleri olan bizler, Kur'ân'ı bu kafalar ve yüreklerle nasıl aslına uygun anlayabiliriz!.. Kur'ân'ın **akletseniz ya** fermanıyla amel etmeye çalışsak ve işi bizim belamızdan ve musibetimizden selamette olan eslafımıza yani gerçek erbabına havale etsek ya!..

Mustafa, Mehmet!.. Dipsiz bir kuyu misali köküne varılamayan ve ulaşılamayan bir cehaletinizin yanında şeytanda bile bulunmayan bir kibrin sahipleri Kur'ân'ı nasıl doğru anlayabilirler?!. Asla...

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ }

"Yer yüzünde haksız yere kibirlenenleri ayetlerimden çevireceğim..." (A'raf:146)

Hangi ayetlerden?!. Her çeşidinden... Kâinat ayetlerinden, mucizelerden ve Kur'ân ayetlerinden... Ayetlerin nesinden?!. Onlara iman etmekten yahut anlamaktan veya yaşamaktan veya öğrenmekten yahut hepsinden.. Unutmayalım ki, Kur'ân'ı anlama şansımız Allah'ın ve kullarının karşısında nefislerimizi sıfırlayabildiğimiz nispette olacaktır.. O'nun rızasında fani olduğumuz

ölçüde tahakkuk edecektir..

Mustafa, Mehmet!.. Binaen aleyh yaptığınız yanlışlıklar ve işlediğiniz günahlar size ne yazık ki, pek de süslü gösterilmiş ve siz onları artık güzel görmektesiniz.. İşte bu çok kötü..

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ }

“Onlara kötü işleri pek de süslü gösterildi..”(Tevbe:37)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“İşte böylece müsriflere yapmakta oldukları pek süslü gösterildi.”(Yunus:12)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“İşte böylece kâfirlere yapmakta oldukları pek süslü gösterildi.”(En’am:112)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ }
{ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ }

“Rabbinden bir beyyine uzere olan kimse hiç kötü ameli kendine pek süslü gösterilen ve nefislerinin şiddetli arzularına uyanlar gibi olur mu?!..” (Muhammed:14)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ أَفَمَنْ }
{ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسْبًا }
{ فَإِنْ }
{ أَلَّاهُ يَضِلُّ }
{ مَنْ }
{ يَشَاءُ }
{ وَيَهْدِي }
{ مَنْ }
{ يَشَاءُ }

“Kötü işi kendine pek süslü gösterilen ve bu yüzden onu güzel gören yok mu?!.. Çünkü şüphesiz ki Allah dileyeceğini şaşırtır dileyeceğine de hidayet eder..” (Fâtır:8)

Mustafa, Mehmet!.. Evet, -bizim yerli ve öz tabirimizle- sahasında **erbab-ı salahiyet**, -sizin kültürlülük damlayan ‘söylem’inizle de- **otorite** olan ulemayı, ikinci derecede numunelerimiz olan Ashab radiyallahu anhum’u ve hatta birinci derece ve en güzel numunemiz olan Resûlüllah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizi devre dışı bırakmak gibi kötü işleriniz size pek de süslü püslü gösterilmiş.. Ve işin daha da kötüsü bunu harbiden bir de güzel görmeye başlamışsınız..

Mustafa, Mehmet!.. Bu süslü ve güzel göstermeyi bazen -sebepe olma yoluyla- şeytanların insan cinsinden olanlar ve Allah’a koşulan **ortaklar** yapar.. Allah’ın ve Resulü sallallahu aleyhi ve sellem’i dinleyecek yerde Goldziher gibi İslam düşmanı müsteşrikleri veya onların gübreliklerinde yetiştirilen

beslemeleri dinlediniz... Kur'ân'ı onlardan öğrenmeye kalktınız.. Onlar da yaptıklarınızı size son derece süslü göstermiş ve ne yazık ki artık siz onları güzel görmeye başladınız..

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ وَكَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قِتْلَ
أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُهُمْ لَيُرْدُّوهُمْ وَلِيْلَيْلٍ يَسُو
أَعْلَاهُمْ دِينَهُمْ }

“İşte böylece müşriklerden bir çoğuna (Allah’a koştukları) ortakları, çocuklarını öldürmeyi, onları (helake) yuvarlamaları ve dinlerini onlara karmakarışık hale sokmak için son derece güzel gösterdi...”(Enam:137)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ وَزَيَّنَّا لَهُمُ الشَّيْطَانَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“Şeytan onlara yapmakta olduklarını pek de süslü gösterdi...”(Enam:43)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ وَإِذْ زَيَّنَّا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ }

“Hani şeytan onlara amellerini pek süslü gösterdi...”(Enfal:48)

Mustafa, Mehmet!.. Bu süsleme işini yaratma ve icat etme yönüyle tabii ki Rabbimiz yapar..

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ }

“İşte böylece biz her bir topluluğa amelini son derece süslü gösterdik”(Enam:108)

Mustafa, Mehmet!.. Hasılı, ayetlerdeki bu hakikat ve vakıalar sebebiyle sizler Kur'ân'ı ve İslam'ı asla doğru anlayamazsınız; buna gücünüz yetmez.. O yüzden de Kur'ân üzerindeki konuşmalarınız tahriften başka bir mana ifade etmez ve bu gidişle de asla etmeyecektir.. Lütfen, artık akıllı olun, Allah'ın diniyle ve Kitabıyla oynamayın!.. Din düşmanlarına bilerek veya bilmeyerek yardımcı olmayın!..

Selam hidayete tabi olanlara olsun.

Son sözümüz salat ve selam, son duamız da Alemlerin Rabbine hamddir.